رسول پویان

۲۰۱٤/۰۱/۲۲

محنت آباد

جهان در پنجهٔ خونین دیو جنگ و بیداد است
به هرسو بنگری سیلاب خون و موج فریاد است

خدا گویی فراموش کرده دیگر بندگانش را
و یا خود گفته این مأوا نه بلکه محنت آباد است

نمی سوزد چرا در آتش قهر خدا آخر
ستمکاری که این آتش بدین ویرانه در داد است

نیابی زرهٔ رحم و عواطف در دل سنگش
مگر از تخم خون آلودهٔ نمرود و شداد است

بسوزاند به آتش چوچه را در لانهٔ مرغان
به دستی قلب خونینی، به دستی دام صیاد است

خروش خون و بانگ آتش و هنگامهٔ فولاد
گهی در کابل و شام و زمانی طرف بغداد است

نه مهری در مسلمانی نه بیم از قهر یزدانی
چه شد وجدان انسانی به هرسو ظلمت آباد است

یکی با پول می نازد یکی وافور می سازد
یکی با زور می تازد چه دردی در سرافتاد است

نشد از انتحاری خاطر کس لحظه یی بی غم
وطن تا کی اسیر مافیای دزد و شیاد است

اسیر درد و رنج و فقر و بی کاری بود مردم
به جُز دزدان حاکم هرچه بینی قلب ناشاد است

به نور دانش از تجربهٔ تأریخ دانستم
که آخر کاخ ظلم و پایهٔ بیداد برباد است

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

****

****

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په ځیر و لولـئ